

VM 2,4MR PÅ ELBA

Jeg sidder her, netop hjemkommet fra Italien, og spiser frokost og tænker tilbage på, for ca. et år siden, da vi begyndte at snakke om turen til Elba hvor der skulle sejles VM for 2,4mR.

Jeg: Eva og hvis nogle læsere ikke ved hvem jeg er, så er jeg næsten altid med Bent (DEN 125) når han tager udenbys og sejler med øsen.

Bent blev nr. 4 af de Danske både til dette års V M og vandt dermed retten til at skrive om turen/stævnet til hjemmesiden. Jeg tilbød at gøre det set med mine briller og da Bent takkede ja ,ja så læs med her.

Det begyndte som før nævnt, ved sidste års VM i Gävle i Sverige, hvor hele danskerholdet snakkede om hvem der måske kunne deltage på Elba i år og hvordan vi skulle komme derned og hvordan med bådene.

Det trak lidt at det skulle foregå under fremmede himmelstrøg og i varmen. Tiden gik og i Febuar begyndte vi at se efter et sted at bo og nogle fik sig booket ind og andre ventede lidt endnu. Pludselig blev det alvor og der blev reserveret hotel, købt de sidste nye vejkort, pakket både det ene og det andet og 12 September, rullede Vitoèn dernedad med to både på traileren samt en masse andet, Bent og mig på forsædet sammen med kaffekanden og nu var det nu.

Fin tur nedover, start hjemmefra i gråvejr som blev til regn længere sydpå. Nej hvor vi glædede os til sol og sommer. Onsdag ankomst til billetsalget i Piombino kl. 10.50 og billetdamen sagde " Færgen sejler om 10 min." , så vi fik travlt og vupti var vi på Elba efter 50 min. Sejlads.

Fra fæргеlejet på Elba til Marciana Marina er der ca. ½ times kørsel, men det går meget rundt til venstre og højre og op ned på smalle veje med en flot natur. Det gode vejr mødte os da vi kørte ind i Italien og alting ser jo som bekendt anderledes ud når solen skinner, og der er mellem 20-25 gr.

Ved ankomsten til Marciana Marina kunne vi som sædvanlig ikke finde hvor vi skulle være. Det skal lige nævnes at vi kom i god tid og VM skiltene var endnu ikke sat op. Efter at have spurgt om vej et par gange med mærkelige fagter og gloser, blev vi fundet af en motorcyklist der mente at vide hvor vi skulle hen. Bingo, og vi stod på molen med alt vores habengut, og der var Hans Peter og Jurgen fra tyskland og så gik snakken.

Da de vigtigste nyheder var oversat til et andet sprog fik båden mast på m. m. og vi fik en aftale med kranmanden til næste dag. Italienerne er meget nøjeregnende med hviletider og siesta så bådene kommer i når der er tid.

Dagene indtil VM startede gik med afslapning, Bent trænede lidt og vi kørte en rundtur på øen på en lejet scooter. Det var en dejlig tur i det varme vejr, iført T-shirt, korte bukser og styrthjelm. Vi så Sct. Martins. hvor Napoleon sad i husarrest for længe siden. Men man bliver øm i bagen at sidde på sådan en så det blev ikke til hele dagen som vi ellers havde planlagt. Efterhånden kom der flere danskere til øen og bådene blev gjort klar til måling og det vi ellers var kommet for, nemlig sejlads.

Tirsdag blev der sejler Tune-up og bagefter åbningsceremoni med velkomsttaler og lækre fingermadder der forsvandt som dug for solen. Det var vældig hyggeligt og de danske kærnebørn/ballademagere der var med satte ekstra fut i fejemøget.

Onsdag blev der startede op på de første sejlads, dog lidt forsinket på grund af manglende vind. Efter sejladsene havde sejlklubbens pensionisthold sørget for en pastaret så alle fik lidt at spise og dem der ikke blev mæt gik på restaurant bagefter. Torsdag samme procedure dog med grillmad til pastaen. Fredag som onsdag med flere på restaurant da det kan være lidt svært at få pasta ned på 4. Dag.

Lørdag sidste sejladsdag. Der blev forsøgt startet til tiden kl. 12, men vinden drillede og sejladsene endte med at blive skudt af og der var nogle/mange der fik bådene op og klargjort til hjemturen som for nogle startede næste dag, søndag.

Efter endt sejlads/pakke dag var der afslutningsfest på byens torv. Der var dækket op ved 8-10 mands borde og der blev serveret lækre italienske delikatesser. Ikke alle blev lige mætte og solen var gået ned så vi frøs med anstand. Der var underholdning af mavedanserinder og skønsang i særklasse. Præmieuddeling og takketaler var også på programmet, det var en anderledes men god måde at slutte af på.

Søndag var for os hjemrejsedag men de øvrige danskere havde endnu nogle dage og vi håber de nød det. Tak for godt samvær, drenge og piger og måske render vi sammen igen til næste år i Finland.

DEN 125